

ΚΗ'. Ἐν ἀπάσαις ταῖς σημειούμεναις καταλήξεισι τῶν χρόνων καὶ τῶν προσώπων τῶν ῥημάτων, εἰ μὲν ἡ λέξις τονίζεται ἐπὶ τῶν καταλήξεων τούτων, σημειοῦται ἐπ' αὐτῶν ὁ τόνος, εἰ δὲ γράφονται αὗται ἀτόνιστοι, ἐννοεῖται, ὅτι ἡ λέξις τονίζεται ἔνθα δεῖ ἐπὶ τῶν σεσιωπημένων συλλαβῶν, ὡς ἐν λ. творю, ншн (ἀναγνωστέον творѣншн). καὶ ἐν λ. хожѣ, дшн (ἀναγνωστέον хѣдшн).

ΚΘ'. Ἐὰν πρὸ τῶν καταλήξεων τῶν δευτέρων προσώπων τῶν ῥημάτων ешн καὶ ншн προστίθεται σύμφωνόν τι, σημειόν ἐστὶν ἡ τροπῆς τοῦ ληκτικοῦ, ἡ ἀποβολῆς ἑνὸς τῶν δύο ληκτικῶν συμφώνων τοῦ α. προσώπου, ὡς ἐν λ. моѣ, жешн. люблю, бшн. хожѣ, хѣдшн.

Λ'. Ἐντισι τῶν πολυσημάντων ῥημάτων πρὸ τῆς ἐρμηνείας τῆς δευτέρας σημασίας ἐσημειώθη καὶ ἡ πρόθεσις δι' ἧς αὐξάνει ὁ ἀόριστος καὶ ὁ μέλλων κατὰ τὴν σημασίαν ἐκείνην, ὡς ἐν λ. смѣюса.

ΛΑ'. Ἀόριστοί τινες ιδιότυποι εἰς ἑτερότυπον ἐνεστῶτα ἀνήκοντες ἐσημειώθησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων, ὡς ὁ ѡрѣнѣхъ.

ΛΒ'. Ἀόριστοί τινες σύνθετοι ἐκ προθέσεως ιδιοσημάντου, μὴ ἔχοντες ἐνεστῶτα ὁμοιοσύνητον καὶ ὁμοιοσήμαντον, ἐσημειώθησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν, ὡς ἐν λ. повесѣдовахъ.

ΛΓ'. Πολλῶν παθητικῶν μετοχῶν οἱ ἀόριστοι, ὡς δυσκόλως εὕρισκόμενοι ἐκ τῶν Γραμματικῶν τύπων, ἐσημειώθησαν δὲ ἐν τοῖς οἰκείοις ῥήμασιν, ὡς ἐν λ. разсѣяю. πολλώθησαν καὶ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν λέξεων, ὡς ὁ ѣзмовѣнншн.

ΛΔ'. Ἐν τοῖς τροπικοῖς ἐπιρρήμασι σημειοῦται ἐν παρενθέσει καὶ ἡ δευτέρα κατάληξις ὡς ἐν λ. τέпш.

ΛΕ'. Ὁ σχηματισμὸς τῶν χρόνων τῶν συνθέτων ῥημάτων ζητητέος ἐν τοῖς ἀπλοῖς αὐτῶν.